

knullkompisar

Nej man kan inte vänta sig något seriöst när man hoppar i säng med någon man tagit hem från krogen. Det förstod ju jag också. Jag ville väl bara ha någon som värmdde mig lite. Så helt plötsligt fick jag en knullkompis. Låter rätt men så var det ju. Han sa direkt att han inte ville ha ett förhållande så jag visste ju vad som gällde. Jag var nöjd med det ett tag. Han bodde inte så långt ifrån mig heller och det var ju perfekt. Inga distanser här inte. Vi hade riktigt kul tillsammans, jag stannade några helger hos honom och vi hade det så mysigt och sorglöst. Han lagade mat åt mig och fick mig att skratta. Vi kunde också prata väldigt djupt med varandra. Kändes verkligen som att vi fick en fin kontakt. Jag vet att han har stor respekt för mig, han tyckte alltid att jag hade så kloka åsikter. Jag trivdes i hans sällskap. Han trivdes väl i mitt sällskap också men han ville ha mer. Han ville träffa andra kvinnor. Han hade blivit bedragen och lämnad av sin fru efter närmare 30 års äktenskap. Nu behövde han väl känna att han ändå var något att ha. Jag kallade honom för Casanova. Jag sa: Du är som en fjäril som far från blomma till blomma och skrattade. Ja jag skrattade men det kändes inte så kul att jag inte dög, att han var tvungen att träffa andra. Men vi var ju inte tillsammans, vi träffades bara för att ha kul... Jag försökte att inte ta åt mig för det var ju inte mig det handlade om egentligen. Jag behövde väl få vara lite sorglös ett tag men efter 3 månader så fick jag nog. Han var väldigt ärlig och berättade till och med om sina möten med olika kvinnor. Nu såg han fram emot en båtresa som han skulle göra med vänner som han fått genom BLIP, en spelsida på nätet. Så klart var det ju kvinnliga vänner. Jag blev sårad, visst han var ju ärlig och det är jag glad för men trodde han att jag var helt utan känslor? Han trodde väl det var helt ok för mig för jag protesterade ju inte. Hur skulle jag kunna det? Vi var ju bara knullkompisar. Jag började känna att på det här sättet blir jag bara sårad, kommer att känna mig mindre värd då han träffar andra. Själv kunde jag inte göra så. Jag kan inte sprida mitt intresse, mina känslor och mitt engagemang på flera. Jag kan inte heller låta bli att blanda in mina känslor.. På det här sättet skulle jag bara förlora respekten för mig själv. Så ja, jag gjorde processen kort. Sa som det var och slutade höra av mig. Nu är det nåt år sen och vi hörs ibland. Jag tycker ändå om hans personlighet, han är väldigt ärlig och positiv. Men han kan inte låta bli att flörta. Så var det då dags igen att söka vidare. För det är ju det jag gjort. Sökt efter värme, kärlek, respekt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Trädflickan med Poeter.se id #23726 innehar upphovsrätten